

[PIKA *sb f*

A sg pikę.

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Broń składająca się z długiego drzewca i małego ostrego grotu, używana przez piechotę całej Europy od początku XV w.: Siefertzenec iego [Dedalus] Pardix/ wynalazł pikę wzięwszy formę z rybiej kołci BielKron 1551 9.

FP